Εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀποταμιεύσεως. Ἀρετή, πράγματι, εἶναι ἡ λελογισμένη ἀποταμίευσις. Καὶ θὰ πρέπει, ἐκπαιδευτικοὶ καὶ λοιποὶ ἁρμόδιοι νὰ ἐμφυσήσουν τὸ νόημά της εἰς τὴν νεολαίαν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὸ Διοικητήριον εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ γίνῃ εἰς τὰς Πάτρας. Τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν πρὸς τοῦτο. Δῆμος καὶ ὀργανώσεις ἂς κινηθοῦν διὰ νὰ προωθηθῇ θετικῶς ἡ ἀνοικοδόμησίς του.

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

7ον

Στὰ προπύλαια τῆς αἰωνίας πόλεως... Μιὰ ἀναπνοὴ βαθειὰ πρὶν μπῆς στὴν ἰταλικὴ πρωτεύουσα. Ταξινόμησι τῶν πληροφοριῶν γιὰ τὰ ἀξιοθέατα. Ἀνακαλεῖς στὴ μνήμη ὅ,τι παλιὰ ἢ πρόσφατα συνήντησες σὲ κείμενα σχετικὰ μὲ τὴ Ρώμη. Δὲν ἔχουμε τὴν ἄνεσι τοῦ χρόνου γιὰ νὰ γνωρίσουμε ὅλες τὶς πτυχές τῆς «πόλεως ὅλων τῶν ἐποχῶν». Ὁ προγραμματισμὸς ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ἐξοικονόμησι ὡρῶν. Ἡ σπατάλη καί... λεπτῶν ἀκόμη πρέπει νὰ μετριασθῇ. Ἡ παραμονή μας στὴν Ρωμαϊκὴ πρωτεύουσα βραχεῖα. Καὶ ὁ περίπατός μας σύντομος...

Ὁ αὐτοκινητόδρομος, ποὺ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν Νεάπολι, παρακάμπτει τὴν πόλι. Εἴκοσι χιλιόμετρα πέριξ αὐτῆς ἡ ἀουτοστράτα. Τὰ τόξα μᾶς κατατοπίζουν. Ἀριστερά μας, στὸ βάθος, ὁ ἱππόδρομος καὶ τὸ ἀεροδρόμιο. Εὐθεῖα ἐμπρός, κάπου στὸ κέντρο, ὁ τρούλος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Πέτρου. Πλησίον μας ἀρχαῖα κτίσματα, μᾶλλον ἀπὸ θέρμες (λουτρά).

★

Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσουμε τὸ περπάτημα; Ἡ ρυμοτομία της δὲν διευκολύνει τὸν ξένο. Μᾶς χρειάζεται κάποιος ὁδηγός. Καὶ τὴν ἔλλειψι συμπληρώνει ὁ κ. Οὔγγο Ρουσκόνι (via dela Baldovia 120)3). Ἀνεπίσημος ξεναγός, κυρίως ὅμως ὁδηγός. Προθύμως προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του — μὲ τὸ ἀζημίωτο βέβαια! Ἂς ἀνατρέξουμε γιὰ λίγο στὴν ἱστορία, τὸ καλεῖ ἡ ἀνάγκη: Ἡ Ρώμη ὑπῆρξε πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου Ρωμαϊκοῦ κράτους, τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ νεωτέρου Παπικοῦ καὶ εἶναι τοῦ σημερινοῦ ἰταλικοῦ. Τὴν σύγχρονη πόλι χωρίζει σὲ δύο, ὄχι ἀσφαλῶς ἰσομερῆ, κομμάτια ὁ πλωτὸς ποταμὸς Τίβερις. Οἱ Λατίνοι τὴν ὠνόμαζαν «αἰωνία πόλι» καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου «οὐρανόπολι» καὶ «ἐπιτομὴ τῆς οἰκουμένης». Οἱ ἀνασκαφὲς ἔφεραν σὲ φῶς παλαιὲς κατοικίες ἐπὶ τοῦ Παλατίνου λόφου, σὲ σχῆμα στρογγυλὸ καὶ ἐλλειψοειδὲς (σὰν καλύβες) καὶ τοποθετοῦνται στὰ μεταξὺ 1.000—900 π.Χ. χρόνια (προετρουσκά). Ὁ λόφος αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ ὁ πυρῆνας τῆς Ρώμης.

★

Δὲν θὰ μεταφέρουμε ἀσφαλῶς στὸ σημείωμά μας τὴν Ἱστορία... ἐκλαϊκευμένη! Θὰ προσθέσουμε μόνον λίγα ἀκόμα γιὰ τὸ θρῦλο τῆς ἱδρύσεώς της: Ὁ Βασιληᾶς Νουμίτωρ — ἀναφέρεται σχετικὰ — τῆς Ἄλβα Λόγγας, ἀπόγονος τοῦ Αἰνείου, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐγκατασταθῆ στὸ Λάτιον μὲ ἄλλους ἀπὸ τὴν Τροία, ἐστερήθηκε τῆς ἀρχῆς ἀπὸ τὸν ἀδελφό του Ἀμούλιο, «ὅστις ἐφόνευσε τὸν υἱόν τοῦ Νουμίτορος καὶ ἠνάγκασε τὴν θυγατέρα τούτου Ρέαν Συλβίαν νὰ καταστῇ Ἑστιὰς παρθένος, μὲ σκοπὸν νὰ ἀποσβεσθῇ ἡ δύναστικὴ γραμμὴ τοῦ Νουμίτορος». Οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ Ρωμοῦλος καὶ Ρῶμος (Ρέμος) παιδιὰ τῆς Ρέας Συλβίας καὶ τοῦ Ἄρεως, ἐρρίφθησαν, μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀμουλίου, στὸν Τίβερι, ποὺ τότε εἶχε πλημμυρίσει. Τὸ λίκνον τους προσέκρουσε σὲ συκιὰ καὶ σταμάτησε· ἐκεῖ τὰ ὄρηκε λύκαινα, τὰ θήλασε, ὁ δὲ τσοπάνης τοῦ βασιλιᾶ Φαυστοῦλος τὰ πῆρε καὶ τὰ ἀνάθρεψε. Ὅταν τὰ παιδιὰ ἔγιναν ἄνδρες ἐπήγαιναν γιὰ κυνηγι ὅπου ἔπεσαν σὲ ἐνέδρα καὶ συνελήφθησαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΑΦΩΝ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διαλόγου περὶ τὴν ταφὴν τῶν ὀστῶν δωρηθείσης ἐκτάσεως, νομίζω ὅτι αἱ κάτωθι γραμμαὶ θὰ ἦσαν χρήσιμοι πρὸς διαφώτισιν τῶν διϊσταμένων.

Κατὰ τὸ Β.Δ. 28 Μαρτίου 1834 «περὶ νεκροταφείων» ἄρθρ. 1 «ἀπαγορεύεται ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἄλλα καταστήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκκλησιάζονται πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ὁπαδοί ὁποιασδήποτε θρησκείας». Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον αὐτό, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν κλεισθῇ οἱ Ναοὶ Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης καὶ Ἁγίων Ἀγγέλων, ἢ νὰ εἶχαν ἐκταφῇ ὅλοι οἱ νεκροὶ καὶ τῶν δύο νεκροταφείων, ὡς... παράνομοι. Ἐπίσης νὰ ἐκταφῇ ὁ ἀείμνηστος Σκαγιόπουλος, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ ναΐδριον τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἐκκλησιάζονται πιστοί. Καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' ὁ ὁποῖος εἶναι βαμμένος ἐντὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν καὶ οἱ ἀοίδιμοι Ἱερόθεος καὶ Ἀντώνιος, ἐφ' ὅσον ὁ Ναὸς τῆς Ἐπισκοπῆς λειτουργεῖται, διότι ὁ νόμος δὲν διακρίνει μεταξὺ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν νεκρῶν.

Τὸ αὐτὸ Β.Δ. εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὁρίζει ὅτι: «τὰ νεκροταφεῖα κατασκευάζονται διὰ δημοτικῆς δαπάνης» Ἄρθρον 3 «Ἕκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τῆς πόλεως ἑκατὸν μέτρα, νὰ γίνεται πρὸς τὸ μέρος ὅθεν πνέουν σπανιώτερα ἄνεμοι». Ἄρα τὸ Α' νεκροταφεῖον εἶναι παράνομον, διότι ὡς γνωστόν, ὁ συνηθέστατος ἐκ Ρίου βοριᾶς πνέει πρὸς τὴν πόλιν μέσῳ τοῦ νεκροταφείου. Ἄρθρον 4: «Δὲν συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῇ κατοικία ἢ φρέαρ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου». Ἄρθρον 5: «Ἕκαστος τάφος πρέπει νὰ ἔχῃ πλάτος ἑνὸς μέτρου, μῆκος δύο καὶ βάθος δύο μέτρων καὶ νὰ σκεπάζεται μὲ γεώλοφον ὕψους ἑνὸς μέτρου»... Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κλπ.

Ἐκ τούτων προκύπτει: α) ὅτι αἱ διατάξεις ἀφοροῦν μᾶλλον τὴν ὑγείαν ὄχι τὴν δεισιδαιμονίαν ἢ τὴν νεκροφοβίαν, οὔτε τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ μὴ τῶν πέριξ οἰκοπέδων. β) Ὅτι τὸ θέμα εἶναι τῆς ἁρμοδιότητος τῶν δήμων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὰς δαπάνας καὶ τὰ τυχὸν κέρδη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ (ΛΟΥΚ. Η' 26-39)
Ἕνα Σύμβολο

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Θλιβερὴ ἡ κατάστασις τοῦ δαιμονισμένου τῶν Γεργεσηνῶν. Οὔτε σὲ σπίτι ἔμενε, οὔτε ἔνδυμα φοροῦσε. Χρόνια καὶ χρόνια τώρα ἡ ἀγρία τῶν δαιμόνων κακοποιὸς δύναμις τοῦ ἐδημιουργοῦ σε κρίσεις βίαιες. Ἦτο ἐπίφοβος καὶ ἐπικίνδυνος. Τὰ δεσμὰ καὶ οἱ ἁλυσσίδες δὲν ἴσχυαν νὰ τὸν συγκρατήσουν. Αὐτὸς «διαρρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους». Κατοικία του, οἱ τόποι τῆς φρίκης καὶ τοῦ θανάτου· τὰ μνήματα!

Συναντᾶ τὸν Ἰησοῦν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἦτο ἐνδιαίτημα ἀκαθάρτων πνευμάτων καὶ ἀπόδειξις τῆς ἀπανθρωπίας τῶν δαιμόνων. Ὁ Κύριος τὸν ἐρωτᾶ: «Ποῖ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἀπάντησις: Λεγεών. Πλῆθος μεγάλο καὶ δυνατό. Μιὰ ἡ ἰκεσία του πρὸς τὸν Ἰησοῦν: «δέομαι σου μὴ με βασανίσῃς». Δὲν περιμένει εὐεργεσία ὁ Διάβολος. Τὴν ὀργὴ καὶ τὴν δύναμι τοῦ Χριστοῦ τρέμει. Οἱ δαίμονες τρέμουν τὸν ἅδη σὰν τόπο τιμωρίας. Δὲν ἐπιθυμοῦν ὅμως καὶ τὸν οὐρανό. Δὲν τοὺς «χωράει» ὁ τόπος. Εἶναι τόπος ἀγιότητος καὶ ἀγάπης!

Ἡ συνέχεια τοῦ θαύματος εἶναι γνωστή. Τὸ ἀκάθαρτο πνεῦμα παίρνει ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ταλαίπωρο Γεργεσηνό. Ἐπιτρέπει τὴν εἴσοδο τῶν δαιμόνων στὴν πλησίον ἐκεῖ βοσκομένη ἀγέλη χοίρων! Θαῦμα μεγάλο ἔγινε. Ἡ ἀγέλη ὥρμησε κατὰ κρημνῶν καὶ ἐπνίγη στὴ λίμνη. Ὁ πρώην δαιμονισμένος, ἰματισμένος καὶ σωφρονῶν, κάθεται σὲ στάσι εὐγνωμοσύνης στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι ἡ τελευταία μεταβολή, ποὺ γίνεται στὸν εὐεργετηθέντα. Τώρα κάθεται, πρῶτα «ἠλαύνετο». Εἶναι ἰματισμένος ὁ πρώην γυμνός. Εἶναι σωφρονισμένος ὁ πρώην, μανιακός. Κάθεται στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ αὐτός, ποὺ ἀπέφευγε τὴν ἐπικοινωνία μὲ ἀνθρώπους!

Βέβαια, οἱ συμπολῖτες τοῦ θεραπευθέντος ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δεισιδαιμονικὸς φόβος τοὺς ὁδηγεῖ στὴν ἀπόφασι νὰ ζήσουν «Πόρρῳ Διός Τε καὶ κεραυνῶν». Ἐτιμωρήθηκαν μὲ τὸν πνιγμὸ τῶν χοίρων γιὰ τὴν παράνομη βοσκὴ καὶ εἶναι ἀπαρηγόρητοι. Σκέπτονται, πιὸ πολὺ τοὺς χοίρους ἀπὸ τὸν ἀπελευθερωθέντα ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα συμπολίτην. Καὶ δέχεται ὁ Κύριος νὰ ἀπομακρυνθῇ. Τοὺς ἀφίνει ὅμως ζωντανὸ μνημεῖο τῆς Χάριτος καὶ τῆς δόξης Του.

Τὰ ἀξιοποούδοστα περιστατικὰ καὶ τὰ σοβαρὰ διδάγματα τοῦ θαύματος μᾶς δίδουν ἀφορμὴ νὰ σκεφθοῦμε πολλά. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς: Ὁ δαιμονισμένος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας εἶναι ἕνα Σύμβολο, ποὺ πρέπει νὰ ἑλκύσῃ τὴν προσοχή μας. Εἶναι εἰκόνα καὶ σύμβολο ὅλων, ὅσοι ζοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὸν Χρηστὸ ζυγὸ τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι καὶ αὐτοὶ παραδομένοι στὰ ἄλογα πάθη καὶ τὴν πολυκέφαλη ἁμαρτία Ἡνιοχός τους εἶναι ὁ Διάβολος. Τὸν χῶρο τῆς ψυχῆς τους ποδοπατοῦν οἱ λεγεῶνες τῶν πονηρῶν, ποὺ μόνο στὶς προσταγές τους ὑποκούουν!

Βέβαια, ἐξωτερικά, φαίνονται ὁμαλοί. Δὲν μοιάζουν τοῦ δαιμονισμένου. Δὲν περιφέρονται γυμνοί, δὲν τοὺς φορτώνουν μὲ ἁλυσσίδες. Αὐτὰ στὴν ἐπιφάνεια. Στὸ βάθος της ὅμως εἶναι ἀπαράλλαχτοι. Εἶναι κακοὶ γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ ἐπικίνδυνοι γιὰ τοὺς ἄλλους. Σὲ κοινωνίες, οἰκογένειες, ὁμάδες ἀνθρώπων, βλέπεις τοὺς κυριευμένους ἀπὸ τὸ πάθος νὰ συντρίβουν κάθε ἀνθρώπινο φραγμὸ καὶ νόμο. Γίνονται ἐπικίνδυνοι ἀνατροπεῖς τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως. Σωστὰ τέρατα τῆς Ἀποκαλύψεως. Γι' αὐτοὺς δὲν ἰσχύει τὸ ἀνθρωπιστικὸ αἴτημα: «Ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι πρᾶγμα ἱερό». Ἀντιθέτως, ἐπικυρώνουν τὸν περιλάλητο ἀφορισμό. «ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ἄνθρωπο λύκος! Μανιακοὶ τοῦ κακοῦ, ἀδικοῦν καὶ ἀσωτεύουν ἀσυγκράτητοι! Βέβαια στὸ τέλος κάθε ἄλλο παρὰ ἱκανοποιημένοι μένουν ἀπὸ τὸ ἄχαρο μανιακὸ κυνήγι τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἑνόχου ἡδονῆς. Καταλήγουν στὴν ἔρημο τῆς πικρίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως. Καταλήγουν στὴ μυστηριώδη ἔρημο τῶν διαψεύσεων! Ἐκτός, ἐὰν σὲ κάποια στιγμὴ νηφαλιότητος, συνδιαλλαγοῦν μὲ τὸν Χριστό! Καὶ πλησιάσουν τὴν πηγὴ τῆς εὐτυχίας. Καὶ τότε ἡ χαρὰ θὰ τραγουδᾷ στὴν ψυχή τους τὸ ἀβασίλευτο τραγούδι της!

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΕΝΑ ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ
ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΕΫΝΑΡΝΤ ΓΚΡΕΒΙΛ

Εἶχε νυχτώσει. Ὁ παλαιοπώλης Ζερμὸν δὲν μποροῦσε νὰ διακρίνῃ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μπῆκε στὸ μαγαζί του. Ἔβλεπε μόνο τὰ χέρια του, ποὺ ἔτρεμαν καὶ ἔδειχναν τὴν ταραχή του.

Δὲ δυσκολεύτηκε ὅμως νὰ τὸ ἀναντέψῃ. Δὲν τόλμησε ὅμως καὶ νὰ μιλήσῃ, οὔτε καὶ νὰ ρωτήσῃ.

Τὸ σκοτάδι ποὺ πλημμύριζε τὸ μαγαζί, ἔκανε τὸν παλαιοπώλη Ζερμὸν ν' ἀνατριχιάσῃ, βλέποντας τὸ ἀλύγιστο κορμὶ τοῦ ἐπισκέπτου του νὰ ὀρθώνεται ὀπειλητικὸ πάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

"Εσκυψε τὸ κεφάλι, σὰ νὰ φοβόταν ν' ἀκούσῃ αὐτὸ ποὺ «ἤξερε», αὐτὸ ποὺ εἶχε συμβῆ.

Ἡ σιωπὴ ἔσπασε σὰ ραγισμένο τζάμι ποὺ πέφτει καὶ ξαφνιάζει. Καὶ ὁ ἄνθρωπος μίλησε:

—Κύριε Ζερμόν... εἴχατε δίκηο... Ἔγινε...

—Ἔγινε; εἶπε μὲ πνιχτὴ φωνὴ ὁ Ζερμόν. Ἔγινε; Γιατὶ νὰ μὴ μ' ἀκούσετε;

—Δὲν μποροῦσα ποτὲ νὰ φανταστῶ...

★

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ μιλοῦσε μὲ τὸν παλαιοπώλη Ζερμὸν ἦταν ὁ ἑκατομμυριοῦχος Ἀμερικανὸς Κάρφελ, ποὺ εἶχε ἐγκατασταθῆ ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμο στὸ Παρίσι. Ἕνα παιδί του εἶχε σκοτωθῆ στὴν ἐπίθεσι τῆς Γαλλίας, ἐκεῖ στὴ Νορμανδία. Ἡ γυναίκα του εἶχε πεθάνει ἀπ' τὸν καϋμό της. Τότε αὐτὸς πούλησε τὴν ἐπιχείρησί του κι' ἦρθε στὴ Γαλλία, κοντὰ στοὺς τάφους τῶν δύο προσφιλῶν του πλασμάτων. Δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ δουλέψῃ περισσότερο. Εἶχε τόσα πολλὰ χρήματα ποὺ μποροῦσε νὰ ζῇ ἄνετα μονάχα μὲ τὰ εἰσοδήματά του.

Ἀγόρασε λοιπὸν ἕνα πύργο δύο ὧρες ἔξω ἀπ' τὸ Παρίσι, κοντὰ στὸ μεγαλο νεκροταφεῖο τῶν ἡρώων τοῦ πολέμου. Δὲν ζήτησε καινούργια ἐπίπλα. Γύρισε ὅλους τοὺς παλαιοπώλες κι' ἀγόρασε τὰ πιὸ παλιὰ ἱστορικὰ ἐπίπλα τῆς Γαλλίας, ἐποχῆς Λουδοβίκου Ἀναγεννήσεως καὶ ἀκόμα πιὸ παλιά.

Μ' αὐτὰ στόλισε τὰ δωμάτια τοῦ πύργου καὶ καμάρωνε γιὰ τὴν ἐκλογή του.

Ἀπὸ τὸ παλαιοπωλεῖο τοῦ Ζερμόν, ἀγόρασε διάφορα ὡραῖα ἔπιπλα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ἦταν ἕνα κρεββάτι στρωμένο μὲ πηρίφημα μεταξωτά, στολισμένο μὲ σπάνιες δαντέλλες καὶ σκεπασμένο γύρω τριγύρω, μὲ περίφημες δαμασκηνιὲς καὶ βυσινὲς κουρτίνες, κρεμασμένες ἀπὸ τὴ μιὰ κολώνα στὴν ἄλλη τοῦ κρεββατιοῦ.

—Μὴ τὸ ἀγορόσετε αὐτὸ τὸ κρεββάτι τοῦ εἶπε ὁ παλαιοπώλης Ζερμόν.

—Καὶ γιατί; Μήπως σᾶς πρόσφερον καλλίτερη τιμή;

—Ὄχι... δὲν εἶν' αὐτό... Βλέπετε μιλάω ἐναντίον τοῦ συμφέροντός μου, μὰ δὲν πρέπει νὰ τὸ πάρετε.

—Μά, γιατί;

—Ἀκοῦστε, κύριε Κάρφελ. Αὐτὸ ποὺ βλέπετετ εἶναι τὸ καταραμένο κρεββάτι τῆς Λουκρητίας Βοργία. Πέρασε ἀπὸ παλάτια μέγαρα, ἀνάμεσα στοὺς αἰῶνες γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴ λαμπρὴ μὰ καὶ ἄβλια σταδιοδρομία του, στὸ μαγαζὶ τοῦ κυρίου Ζερμόν, τοῦ πατέρα μου.

—Λοιπόν;

—Μιὰ φοβερὴ παράδοσι βαραίνει αὐτὸ τὸ κρεββάτι... Ὅποιος ἔπεφτε σ' αὐτὸ νὰ κοιμηθῇ ὁποιος κουρασμένος ἀφηνόταν στὴ νάρκη τοῦ Μορφέα, δὲν ξυπνοῦσε ποτέ. Ποτέ... Μόνο μὲ τὶς σάλπιγγες τῆς Δευτέρας Παρουσίας...

Ὁ Ἀμερικανὸς Κάρφελ χαμογέλασε εἰρωνικά.

—Ἐμεῖς στὸν τόπο μας κάτι τέτοιες παραδόσεις τὶς λέμε «ἀνησίες».

—Κύριε Κάρφελ, μὴ τὸ ἀγοράσετε αὐτὸ τὸ κρεββάτι, σᾶς τὸ εἶπα, αὐτὴ τὴ στιγμὴ μιλῶ ἐναντίον τοῦ συμφέροντός μου... Ἀκοῦστε τί ἔγινε... Τὸ μαγαζὶ αὐτὸ τὸ πῆρα κληρονομιὰ ἀπὸ τὸν πατέρα μου... Ἦταν ὁ μοσκαρίτης ἕνας τύπος μανιακὸς παλαιοῦ παλαιοπώλου, ποὺ ζοῦσε ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ παλιὰ ἔπιπλα, χωρὶς ποτὲ νὰ τὰ μετοικιήσῃ ἢ νὰ τὰ ξεσκονίσῃ. Ὁ πατέρας μου εἶχε κι' ἕναν ὑπηρέτη. Ἕναν ἀλλόκοτο, σχεδὸν ἠλίθιο νέο, ποὺ δὲν καταλάβαινε ποτὲ τί τοῦ λέγανε... Τὸν Ἀλμπέρ... Μιὰ μέρα ὁ Ἀλμπὲρ χάθηκε. Ὅσο καὶ ἂν ψάξανε, δὲν τὸν βρήκαν πουθενά. Ὕστερα ἀπὸ μέρες χάρις σὲ μιὰ περίεργη ὀσμή, βρήκαν τὸν Ἀλμπὲρ πεθαμένο σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι... Μάλιστα, κύριε Κάρφελ. πεθαμένο... Σᾶς ἐξορκίζω, μὴν τὸ ἀγοράσετε... Εἶναι καταραμένο...

—Ἀνησίες! εἶπε ὁ Ἀμερικάνος. Ποιὸς ξέρει τί συγκοπὴ θὰ τοῦ ἦρθε αὐτοῦ τοῦ ἠλίθιου καὶ σεῖς, ἀμέσως, φτιάξατε ὅλο τὸ ἐξωφρενικὸ παραμύθι.

Καὶ ὁ Ἀμερικάνος, ἀδιαφορώντας γιὰ ὅλα, ἀγόρασε τὸ κρεββάτι, τὸ μετέφερε καὶ τὸ ἐγκατέστησε στὸ δωμάτιο τῶν ξένων, στὸν πύργο του. Δὲν πέρασε μήνας κι' ὁ Κάρφελ παρουσιαζόταν χλωμὸς μπρὸς στὸ Ζερμόν μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του.

Ὁ παλαιοπώλης γύρισε τὸ διακόπτη. Ὅλα τὰ μακάβρια ἐκεῖνα ἀπομεινάρια τῶν αἰώνων φωτίστηκαν ξαφνικὰ καὶ πῆραν τὴ θλιβερή, τὴ νεκρικὴ συνιθισμένη τους ὄψι.

—Κύριε Κάρφελ, γιατὶ νὰ μὴ μ' ἀκούσετε; Γιατί; Ἔλεγε καὶ ξανάλεγε ὁ δυστυχὴς Ζερμόν.

—Μήπως τόξερα; Μήπως τὸ φανταζόμουνα;

—Καί... ποιός;

—Ποιός; Ἕνας ἀπὸ τοὺς προσκαλεσμένους μου. Εἶχα καλέσει χθὲς βράδυ τρεῖς φίλους μου ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη.

»Στὸ τραπέζι τοὺς διηγήθηκα τὸ θρῦλο τοῦ κρεββατιοῦ. Ὁ Τζάκσον ἕνα παλληκάρι καμμιὰ τριανταριὰ χρονῶν, ἐργοστασιάρχης σοκολάτας ἄρχισε νὰ γελάῃ... Μὰ κι'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Μεγάλη Εὐκαιρία!

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΜΕ 50 ΔΡΑΧΜΕΣ Η ΜΙΑ

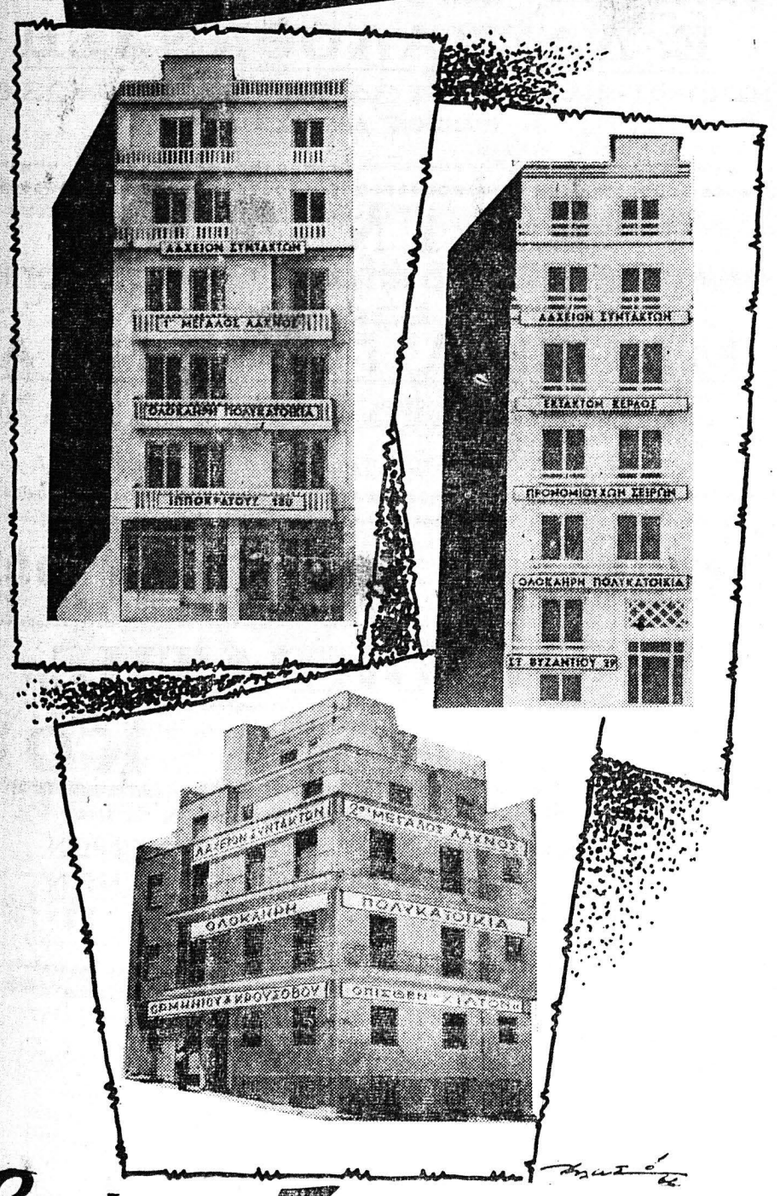

Ἔφετος 3 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ
ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΓΚΡΕΚΑ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Α' & Β' ΤΥΠΟΥ
Σ. ΙΓΓΛΕΣΗ
ΠΑΤΡΕΩΣ 39 • ΠΑΤΡΑΙ • ΤΗΛ. 72-730
Ἐφετινὴ ἐξηφανισμένη!

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΕΛΑΙΟΥ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΘΕΡΜΙΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ" Α.Ε. ΣΟΛΩΜΟΥ 72 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ. 106)
522.210, 539.858, 530.645, 530.646, 571.803, 574.843.

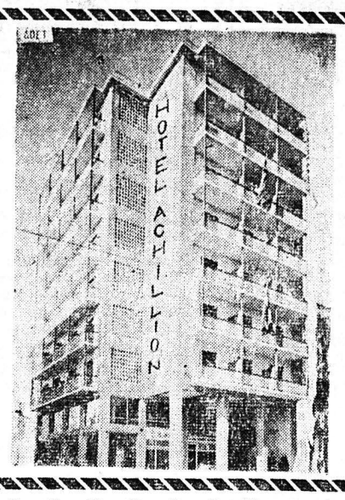

"HOTEL ACHILLION"
ΑΘΗΝΑΙ, Ἀγ. Κων)νου 32, τηλέφ. 521-918, 525-618, 532-494, 530-971
Πέριξ τοῦ ξενοδοχείου εὑρίσκονται τὰ πρακτορεῖα λεωφορείων ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων, καθὼς καὶ οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοί.
Εἶναι τὸ ξενοδοχεῖον διὰ τοὺς ἐξ ἐπαρχιῶν ταξιδιώτας.
HOTEL ACHILLION
ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ - ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΙΜαΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ
Ὅλα τὰ δωμάτια εἶναι ἄνετα, μὲ λουτρόν, τηλέφωνον, καλοριφὲρ καὶ βεράντες.
ΣΑΛΟΝΙΑ - ΜΠΑΡ

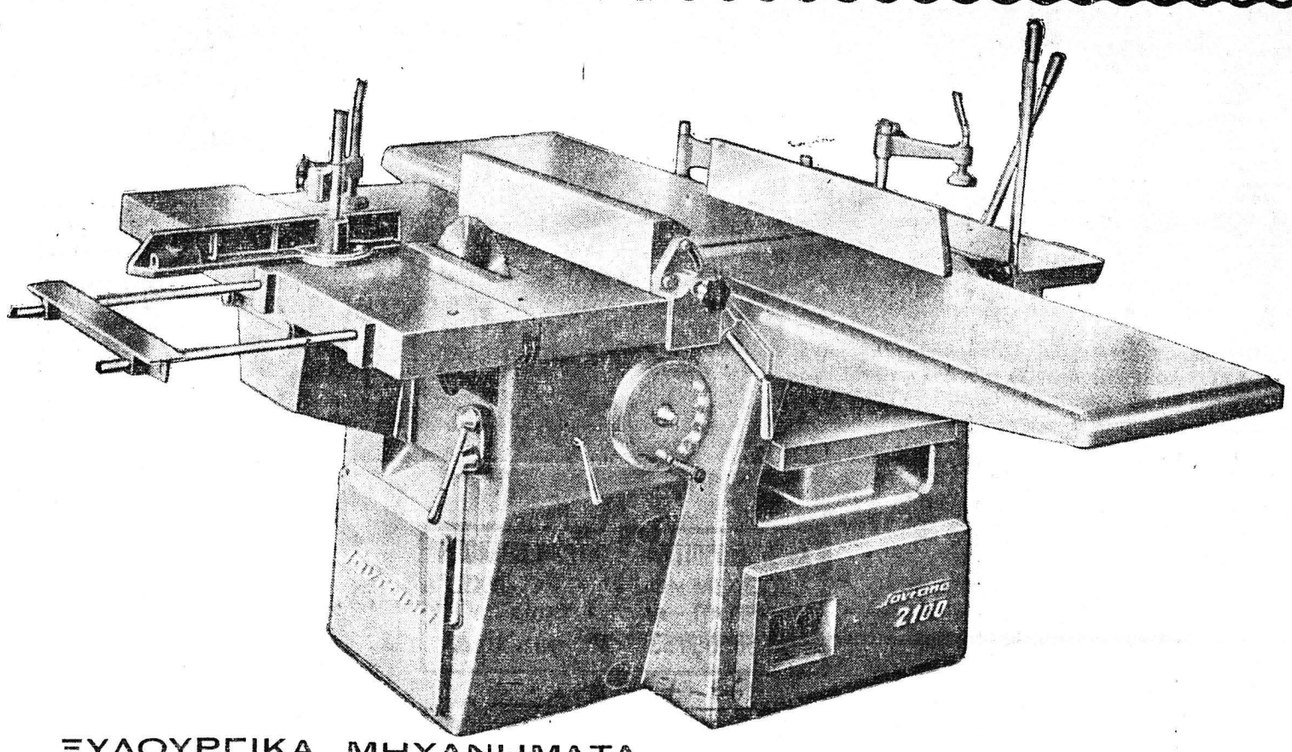

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ Τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν Ἐργοστασίων. Ἀρίστης κατασκευῆς, μεγάλης ἀποδόσεως, τελείας ἐπεξεργασίας τοῦ ξύλου. ΣΥΝΘΕΤΑ: 2-3-4-5-6-7 καὶ 8' ἐργασιῶν καὶ διαιρούμενα. ΠΛΑΝΑΙ - ξεχονδριστῆραι - Σβοῦραι - Μορσοτρύπανα - Ἁπλαῖ καὶ ὑδραυλικαὶ ΠΡΕΣΣΑΙ - Τριβεῖα ταινίας - Αὐτόματα τροχιστικὰ πριονοταινιῶν - Τριβεῖα περιστρεφόμενα καὶ παλινδρομικὰ - Ἠλεκτρικὰ τρυπάνια χειρὸς - Μηχανήματα ΠΑΡΚΕ - ξυλότορνοι ἁπλοῖ καὶ αὐτόματοι ἀντιγραφῆς. - Ἀλυσσοπρίονα ὑλοτομίας - ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΙ πολυπρίονοι, Καταρρακτοκορδέλλαι καὶ πάσης φύσεως μηχανήματα ἐπεξεργασίας τοῦ ξύλου.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ 17 ΤΗΛ. 67-66 ΠΑΤΡΑΙ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ: Ἐλαιουργικὰ μηχανήματα G. DIEFENBACH S.P.A. Ἐλαιοδιαχωριστῆρες PIERALISI IESI. Ἀρτοκλίβανοι MATADOR W & P.